

مروری بر یک سند تاریخی: دستنوشته‌ای از شهید
آیت‌الله حاج سید مصطفی خمینی

دست همه خلقهای ستمکش را می‌بوسم...

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

بسم الله الرحمن الرحيم

اکنون که ایران، زندان آزادگان، جوانان، بزرگمردان، خردسالان و تبدیل به حبس و تبدیل به جهنم برای همگان شده است، در این زمان که ایران مهد فحشا و منکری شده که عفت قلم شرم از بیان و گفتار آن دارد و مهدی برای تربیت دودمان پهلوی و ردل صفتان و این خاندان بی شرم و بی آبرو گشته است. در این عصر که ایران چون جزیره شناور به دست این و آن و شرق و غرب، چپ و راست در تلاطم است، در این وقت که وطن چون عروسکی در دست بیرخویان و درندگان می‌چرخد، ایرانی که مهد دلبران است و مقر اسلام و شیعیان و خاصان از اولیاء خدا، اینک که ایران به کلی ویران و شمال و جنوب آن به دست استعمارگران دور و نزدیک تقسیم شده و این کشور اسلام پرور و مؤمن دوست، چون گویبی پیش پای دشمنان انسانیت و ضد خلق و این خانواده از خدایی خبر افتاده است، محتاج به حرکتی نوین و جانبازهایی مبتنی بر یقین و محتاج فداکاری از هر جانب و هر سو و به هر کیفیت ممکن است.

ملت شریف ایران باید بهتر از پیش بداند که این زرق و برق و صورت‌سازی، دام جدید و گسترده‌ای است که به خاطر نیات شومی که استعمار در سر می‌پرورد، گسترده شده است. مردم بهتر از هر کسی می‌دانند که اقتصاد کشور چه نوسانی را طی

می‌کند و ذخایر این ملک و ملت به دست چه کسانی و در کدام اسکله‌ای پهلوی می‌گیرد و در آینده‌ای نه چندان دور، چه خطرهای خطیری در انتظار آنان است.

ملت شریف باید با برقراری یک حکومت عادلانه، پس از طرح و پی‌ریزی، راههای صعب و سخت‌تر را طی کنند و در جهت یک دولت عادلانه و گسترده که به خواست خدا بسیار نزدیک است، جنبش همه جانبه‌ای را آغاز نمایند، در این راه از هیچ کمک فکری و عملی به یکدیگر کوتاهی نکنند و خوب درک کنند که هیچ ملتی با سستی و خوشگذرانی و تن‌پروری، به آینده نوین نرسیده و نباید هم چنین انتظاری داشت. آنان باید از گذشته اسلام و گذشتگان خود پند گیرند و آنان را به رهبری برگزینند. این روزها که مردم از حرکت‌های این قاره و قاره آفریقا اطلاع دارند، باید آن چه را که برای پیشبرد مقاصد خود لازم می‌دانند به دست آورند. با گوشه‌گیری و لغت‌پردازی و تعیین مشی و توضیح و با کاغذ پاره‌هایی که به دست تاریخ سپرده می‌شوند، دیگر نمی‌توان کاری از پیش برد و عمل صحیحی انجام داد. با تحزب، تشکل و ایجاد کتابخانه‌ها و انجمن‌ها و محفل‌های بزرگ و کوچک است که می‌توان یک شبکه سرتاسری ساخت و جوش و خروشی پر سروسامان را به راه انداخت. اکنون زمان آن نیست که دست‌های خود را گره کنید و با شعار، عقده‌ها را باز نمایید. بگذارید این رنجها و سختیها متراکم شوند و آنگاه مشت‌ها را به

دهان دشمن (دودمان پهلوی) بزنید و جان این پلیدان را بگیرید و به این ملک و ملت جان نوین ببخشید. گرچه نباید سکوت کرد و درنگ جایز نیست، چه به عنوان مبارزات داخل کشور و با به عنوان انجمن‌های اسلامی خارج از کشور و یا با اعتصاب سراسری و به شکل روزه و یا به هر شکلی که ممکن باشد، صدای خود و فریاد آزادخواهانه خویش را به مجامع بین‌المللی برسانید، گرچه آنان هم از جانبداری این پلیدصفتان و احمقان و بی‌شرمان دور نیستند. اینها از پوشالی بودن خود چنان خوف و هراس دارند که با بانگ به اصطلاح انساندوستی و برای کسب یک یا چند روز فرصت بیشتر برای خون‌آشامی، به شکل دفاع از زندان و رنج زندانیان و خشم در برابر شکنجه‌گری، تظاهر به دفاع از مظلوم می‌کنند.

اخیراً دوستان ایرانی مسلمان در اروپا و آمریکا به خاطر آن که بانگ خود را به وسیله‌ای به جوامع برسانند، دست به اعتصاب زده‌اند و بحمدالله و المنة اکثراً با استقبال روبرو شده‌اند و چه بسا ممکن است که این حرکت‌های مخلصانه، زیر بنای جنبشی داخلی شود که در شرف تکوین است.

اصل و هدف، رسیدن به راه و روشی علی‌صفت و علی‌دوست و علی‌خواه است. دست به دست یکدیگر دهیم و این بنای ظلم و ستم را از بیخ و بن برکنیم. دست همه خلقهای ستمکش را می‌بوسیم و می‌بوسیم.

○ آرشيو روزنامه کیهان